

JOAN PONS ALZINA
Historiador

El mirall de Menorca

Les hemeroteques compten amb una gran quantitat de diaris i setmanaris menorquins publicats en els darrers dos segles. Lluís Alemany Vic, que en va estampar el seu catàleg a la *Revista de Menorca* el 1974, en va arribar a fitxar 277. El *Semanario de la isla de Menorca*, que es va iniciar el 1811, és la primera capçalera coneguda d'un dinamisme periodístic que ben segur no té parangó amb cap illa de la Mediterrània. La raó que l'explica és el nervi burgès i menestral de la ciutat portuària de Maó incentivat pel colonialisme britànic del XVIII.

Malgrat la nostra societat hagi canviat molt respecte a la d'inicis del segle XIX, som encara hereus d'aquella època que valorava l'empenta, la democràcia i en conseqüència la controvèrsia pública, sang del periodisme. Les crisis agràries i industrials de la segona meitat del segle passat i l'arrencada del turisme no han esborrat de la consciència il·lenca la voluntat de ser poble, és a dir, de tenir dret a decidir sobre el nostre futur. El nou **MENORCA** que neix avui és manifestació d'aquest inconformisme dels menorquins.

Els temps actuals no són fàcils pel periodisme perquè les empreses editores es veuen obligades a treballar en un nou entorn competitiu, el d'internet, que propicia revolucions empresarials i en el tractament de les notícies. Però aquest horitzó de núvols ens ha d'esperonar a treballar a consciència, a voler fer un diari on els professionals del periodisme escriguin recerques que mereixin ser pagades, que no es conformin a recollir les declaracions d'uns i altres sinó que ens sorprenguin cada dia. I ens obliga també, als qui escrivim articles d'opinió, a contrastar les dades i justificar els nostres parers. Ens hi juguem molt. Som el mirall de la nostra illa.

JORGE BELLO
Metge pediatra

És llei de vida

Tendència natural, llei de vida, la progènie surt vigorosa i els progenitors n'estan orgullosos, prou motius que en tenen. És llei de vida que el deixeble sigui més gran que el mestre, que el resultat sigui més que la suma de parts, que la conseqüència sigui més que els fets. És llei de vida que el fill estigui orgullós dels pares perquè van donar-li les eines per superar-los.

Avui és el primer dia d'una etapa nova, avui és dia de relleu, de pantalons llargs. El testimoni que avui passa de mans conté el tresor de l'experiència, però al mateix temps adverteix que duu implícit un grau ben alt de responsabilitat. Els pares volen que el fill sigui més gran, però alhora li adverteixen que el fet de fer-se gros no és pas una opció, sinó la gran obligació de la vida.

És en aquest context d'haver de respondre amb un nivell alt de responsabilitat, perquè el llistó el deixen ben alt, que aquestes planes surten avui vigoroses, ben nodrides, amb arrels fortes i profundes. Però que no es pensin que la feina ja està feta. No senyor, en absolut. A partir d'ara, el **MENORCA** tindrà mil ulls més que el miraran cada dia amb esperit crític. I a més tindran a sobre la mirada paternal, però rigorosa, d'uns progenitors que mai es faran vells, que mai deixaran de mirar què fa aquest fill que, vés per on, sí que s'ha fet gros!

Aquest relleu generacional és llei de vida. El diari que avui surt vigorós alça la mà i amb veu clara fa promesa formal de respectar la llei de la vida. Que obliga a fer millor la feina que els progenitors, perquè el fill ha de superar el pares, el deixeble ha de superar el mestre, és la llei de la vida. El **MENORCA** fa avui aquesta promesa, i jo li agafo la paraula, tal vegada perquè en sóc una part petitíssima, però ben orgullós que estic.

